

Autor: Henry McDonald

Studie ukazuje, jak agenti ve snaze spojit útoky paravojenských skupin s paranormálními jevy vypouštěli do novin příběhy o černých mších

Agenti britské rozvědky v Severním Irsku během konfliktu (v Británii označovaném jako *Troubles* - pozn. DP) v 70. letech využívali strachu z posednutí démony, černých mší a čarodějnictví jako prvek psychologické války proti ozbrojeným skupinám, prozrazuje studie.

Profesor Richard Jenkins z Sheffield University zpovídal příslušníky rozvědky včetně šéfa „černých operací (*black ops*)“ v Severním Irsku, kapitána Colina Wallace.

Wallace mu prozradil, že mezi lety 1972 a 1974 jeho lidé úmyslně podněcovali satanistickou paniku, a dokonce v opuštěných budovách některých belfastských čtvrtí s největší aktivitou rebelů nechávali černé svíce nebo obrácené křížky.

Následně styční důstojníci podstrčili novinám příběhy o černých mších a satanistických rituálech, které se měly odehrávat od republikánského Ardoyne na severu Belfastu až po lojalistické čtvrti na východě města.

Ve své knize *Black Magic and Bogeymen* Jenkins cituje Wallaceovo přiznání, že „psy-ops“ složky vojenské rozvědky využívali strach ze satanismu, který u lidí probudily filmy jako *Vymítač ďábla* či *The Devil Rides Out*.

Zveličováním paranoidního strachu z uctívání ďábla chtěli Britové podle Wallace vytvořit přesvědčení, že posilující paramilitární hnutí a jejich krvavé tažení probudilo v severoirské společnosti temné síly.

Wallace řekl, že na myšlenku vyvolávání ďábla coby možné kompromitace paramilitárních organizací přišla jeho skupina Information Policy operující z vojenského velitelství v kasárnách Thiepval ve městě Lisburn.

„Bylo očividné, že církve – jak katolická, tak protestantská – mají na povstalce nemalý vliv,“ rozvíjí Wallace. „Proto jsme hledali něco, čeho by se skutečně zhrzoila obě společenství, rebelové by to nemohli nijak ospravedlnit a navíc by se jejich aktivity daly jistým způsobem vyložit jako částečná příčina těchto šokujících činů.“

*Satanská panika sloužila agentům britské rozvědky v Severním Irsku během konfliktu v 70. letech jako metoda psychologické války proti ozbrojeným skupinám. (Přehlídka **UDA** v Belfastu 1975)*

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

„Něco takového znamená zabývat se snižováním ceny lidského života, a tak jsme nakonec dospěli do bodu, kdy jsme se začali zamýšlet nad čarodějnictvím... Irsko byla nesmírně pověřivá země a nám tak stačilo jen dát staré pověře nový nátěr.“

Podle Wallace navíc díky této uměle vytvořené hysterii zůstávaly mladší děti v noci doma a držely se dál od budov, které tak mohly policie s armádou využít jako své pozorovací a odposlechové stanoviště.

Profesor sociologie Jenkins vidí v pozadí těchto myšlenek i Wallaceovo náboženské výchování a kulturní prostředí.

„Wallace a jeho jednotka Information Policy měli dle mého mínění dva hlavní cíle. Zaprvé vzbudit u silně věřícího obyvatelstva domněnku, že konflikt v Severním Irsku otevřel vrátka ‚silám temnot‘ a tím pádem jsou tyto neblahé události nepřímo vinou rebelů: bezbožní povstalci se dopouštějí násilí, což vede k všemožným strašlivým věcem, ergo ďábel, Satan a tak dále – i když si nemyslím, že by to někdy mohlo skutečně fungovat.“

„Zadruhé tu byl bonus v tom, že lidé, zvláště teenageři a děti, se v noci nepotulovali po ulicích.“

Období 1972-74 patřilo v rámci konfliktu v Severním Irsku k nejkrvavějším a země se tehdy ocitla na pokraji občanské války. V té době se také paravojenské skupiny ulsterských lojalistů uchylovaly k mučení a vraždám katolíků a politických odpůrců v ritualistickém stylu.

Jednou z nejznámějších z nich byla vražda nacionalistického politika Paddyho Wilsona a jeho přítelkyně Irene Andrewsové z roku 1973.

Jenkins píše, že vojenská rozvědka se v rámci své propagandistické kampaně snažila vytvořit v povědomí lidí „sotva patrné“ pouto mezi těmito skutečnými hrůzami konfliktu a zlem o poznání nepřirozenějším.

Článek *Satanic panic: how British agents stoked supernatural fears in Troubles* vyšel na webu novin *The Guardian* 9. října 2014. Kniha profesora Jenkinse *Black Magic and Bogeymen: Fear, Rumour and Popular Belief in the North of Ireland 1972-74* je k dostání prostřednictvím nakladatelství Cork University Press.